

Д. П. Урсу

Леманов Ісмаїл Номанович

ЛЕМАНОВ Ісмаїл Номанович (12. 03. 1871, Сімферополь – 1942, Ленінград, нині С.-Петербург) – тюрколог-мовознавець. Закін. Учител. семінарію (Сімферополь, 1890). У 1896–97 вивчав турец. мову (Стамбул), 1899–1903 – араб. та перс. на філол. курсах при університеті Аль-Азгар (Каїр). 1904 повернувся у Крим. Навч. на факультеті сх. мов С.-Петербур. університету (1907–08). Від 1921 працював на факультеті сходознавства Крим. університету (від 1925 – пед. інституту, Сімферополь), згодом – на факультеті татар. мови і літ-ри: 1931–34 – завідувач кафедри кримськотатар. мови. Викладав курси кримськотатар. мови та літ-ри, араб. мови, методики викладання мов. Учасник Всесоюз. з'їзду тюркологів у Баку (1926), виступав 1929 із доповіддю на 2-й Всекрим. орфогр. конф. 1934 звинувач. у націоналізмі, звільн. із посади. Переїхав до Ленінграда: працював у відділі рукописів Інституту сходознавства АН СРСР, де досліджував словник Махмуда Кашгарського – пам'ятку 11 ст. 1938 заарешт.; у червні 1939 звільн. Продовжував вивчати тюрк. та араб. рукописи. Загинув під час блокади.

Основні праці

Къырымтатар ени эдебияты // Илери. 1926. № 1; Къырымтатар нешрияты // Там само. 1927. № 4.

Рекомендована література

1. Кримський А. Література кримських татар // Студії з Криму. К., 1930;
2. Н. Kirimli. Kirim tatarlarında mill kimlik ve milli hareketler. Ankara, 1996;
3. Урсу Д. З історії сходознавства в Криму // СС. 1996. № 2;
4. Його ж. Шаркъшынаслыкъ ве къырым шаркъшынаслары // Йылдыз. 1998. № 2;
5. Сходознавство і візантологія України в іменах. К., 2011.

Покликання на статтю:

Леманов Ісмаїл Номанович / Д. П. Урсу // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-54155>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).